

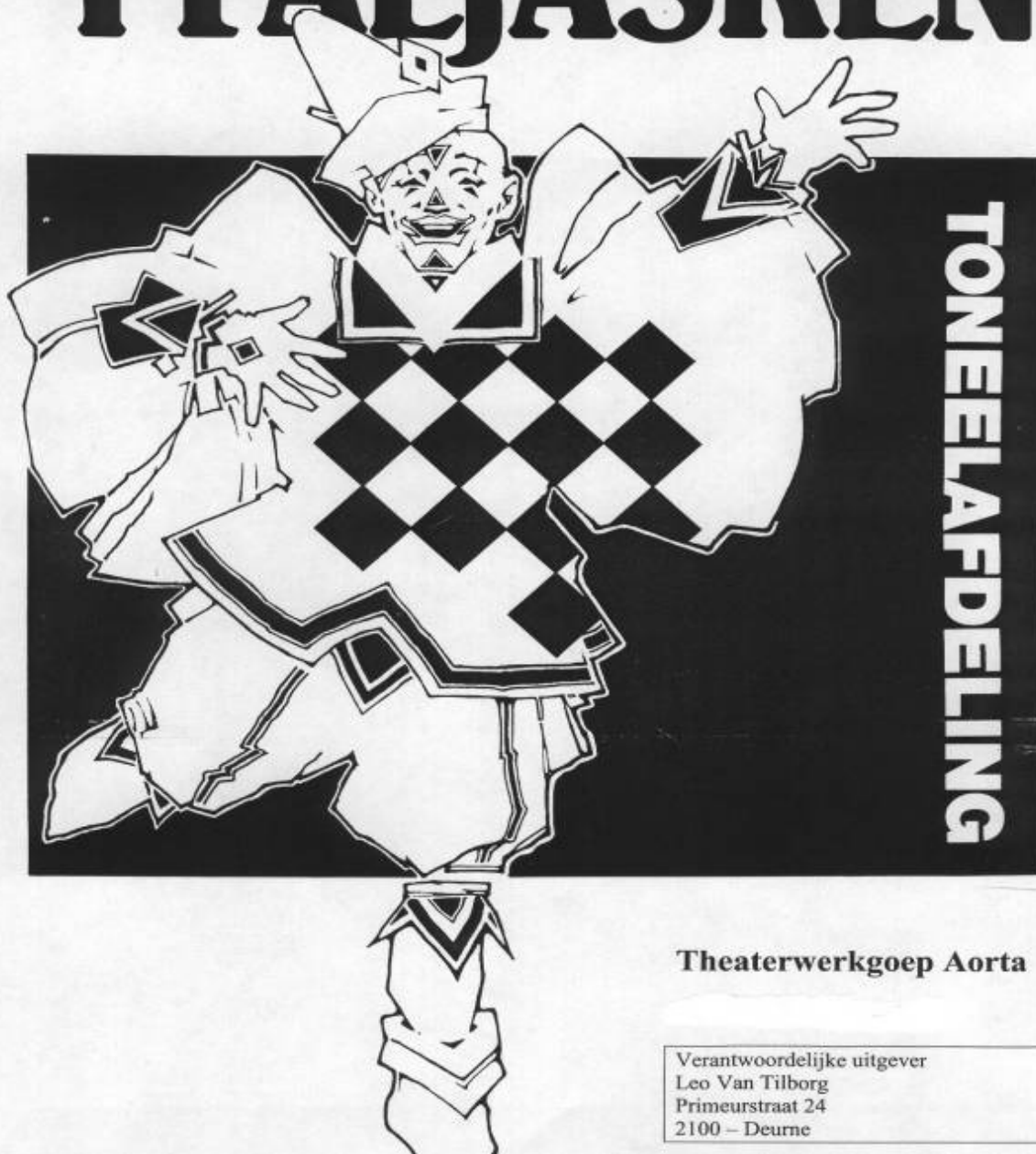
P708651

Belgique – België

P.P. – P.B.

BC 30466

'T PALJASKEN

Theaterwerkgroep Aorta

Verantwoordelijke uitgever
Leo Van Tilborg
Primeurstraat 24
2100 – Deurne

Afgiftekantoor Gallifortlei Deurne

Verschijnt driemaandelijks

www.toneelgroep.be

leo.van.tilborg@pandora.be

April 2010 (26ste jaargang – Nr.171)

Dag vrienden,

Onze kameraad Martin Devoght is niet meer. Een van zijn laatste wensen was onze volgende voorstelling nog te kunnen bekijken. Het heeft niet meer mogen zijn. Laten we voor ons maar zeker ook voor hem er een schitterend weekend van maken.

Martin De Voght 1940 – 2010

We zaten naast elkaar op het werk, Martin de vrij stille harde werker en ikzelf. Niets wees erop dat we ooit meer zouden worden dan collega's, we hadden immers weinig gemeenschappelijke interesses.

Toen de toneelkring echter dringend behoefte had aan nieuw bloed en ik een warme oproep deed, reageerde Martin tot mijn verbazing echter dadelijk, hij wou wel helpen, maar "alleen achter, niet voor de schermen, hij moest op den Bell al genoeg komedie spelen."

En Martin hielp, en hoe. Als er decors moesten gebouwd worden werkte hij zonder onophouden in smalle, onverwarmde ruimtes samen met Jos en Marcel. Soms stonden ze met hun voeten in het water en klaagden ze wel eens maar op de dag van de voorstelling stonden de decors er.

Tijdens de voorstellingen bemande hij de kassa met zijn onafscheidelijke rekenmachine en verkocht hij programmaboekjes. In aparte zakjes werd het bedrag telkens op een zondagavond naar mij thuis gebracht. Een generale repetitie miste hij nooit, hij zat dan haast alleen in de zaal toe te kijken terwijl mijn echtgenote filmde.

Zijn we toen vrienden geworden? Ja , dat wel, maar echte beste vrienden werden we toen die derde vriend in ons leven kwam, Diba.

Mijn dochter Lynn kocht een hond. Vermits ik als bruggepensioneerde toch veel tijd had was het dier in de week bij mij en vermits Martin en Jeanne vlak bij woonden, werd hun huisje een regelmatige stop. Diba de hond kreeg van beide snoepjes en ik een koffie. Al vlug geraakte ik tijdens wandelingen hun huisje niet meer voorbij, Diba wist de weg wel. We groeiden naar elkaar toe en ook Lynn en Oli leerden Martin en Jeanne beter kennen. Moesten we allen samen ergens naar toe zonder hond, dan was de Constant Jorislaan de oplossing.

Verleden jaar pruttelde hij tegen toen ik zei dat de toneelkring hem wou vieren voor zijn 25 jarig jubileum. Dat was allemaal niet nodig, het hoefde niet. Voor ons moest het wel en hij werd gevierd.

Het beeldje dat hij ontving op de huldiging is hem van huis naar het ziekenhuis gevolgd, de foto's van de viering wou hij nog graag hebben en ze stonden op zijn kamer naast de foto van Diba.

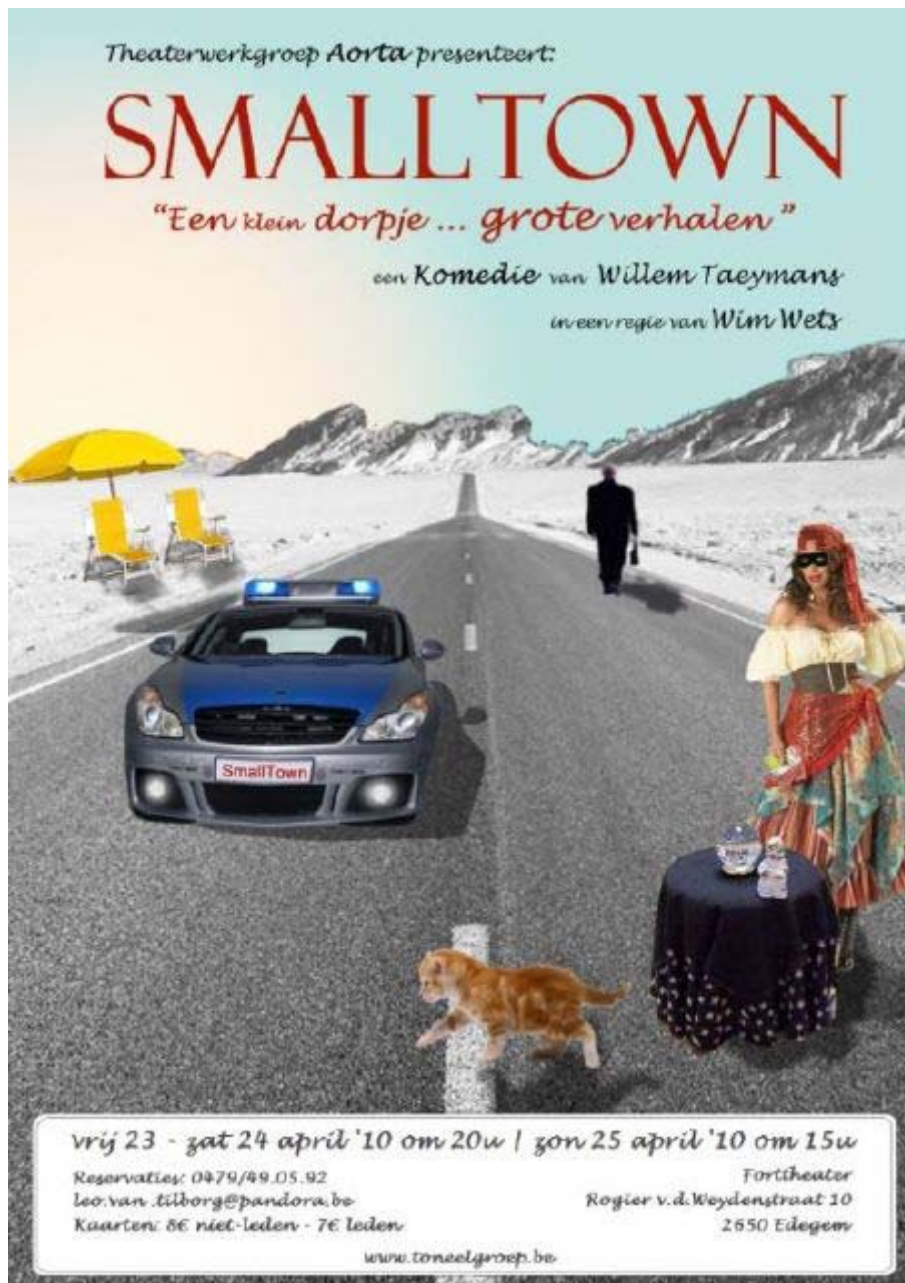
Marlise, Lynn, Oli, Diba en ik zullen je missen voor de vriend die je was.

Aorta zal je missen voor de trouwe werker die je was.

Iedereen zal je missen omdat je een prachtige mens was. Rust zacht mijn vriend.

Leo

We spelen in het weekend van **23, 24 en 25 april 2010**, een toneelwerkje voor de fijnproever. Wie nog geen kaarten heeft en toch wil komen, geef gerust een seintje.

FF W88

Van Marianne Kemmer in een regie van Bieke Meuldermans en Sarah De Neubourg.

Met onze vernieuwde jeugdgroep “Aorta, The Young Ones” worden door onze twee dames nieuwe talenten klaargemaakt voor de toekomst.

Vermits we vorige keer al zeer vroeg uitverkocht waren, hopen we met deze dubbel productie op zeker zoveel toeschouwers.

Smalltown

Van Willem Taeymans in een regie van Wim Wets

Een doordeweeks dorp zoals er vele zijn.

Een leefgemeenschap met gewone mensen waar iedereen elkaar kent, of misschien niet kent?

Een dorp met gewone verhalen van mensen, of zijn die verhalen niet zo gewoon?

Het leven gaat er zijn gewone gangetje zonder grote uitschieters, zonder spectaculaire gebeurtenissen, of gebeurt er toch wat?

In 13 scènes maken we kennis met dit dorp en dringen we binnen in de levens van enkele inwoners. Toch vormen de uiteenlopende verhaallijnen een onzichtbaar labyrint van dubbele levens en dubbele bodems. Met op de koop toe een pointe op het einde van elke scène. Want de humor, zeer fijn en gelaagd, is zeer belangrijk en legt de diepste zielenroerselen van deze gewone mensen bloot. Hun frustraties, hun liefdes, hun hobby's.

6 tips om 'neen' te zeggen tegen je baas en toch je job te houden

Goede werknemers werken hard, zijn altijd op tijd en doen ongeveer alles wat hen wordt gevraagd. Toch zijn er momenten waarop ze “neen” moeten leren zeggen tegen hun baas.

‘Hoezo? ‘Neen’ zeggen tegen je baas?’ Natuurlijk, misschien ben je overwerkt of voel je je slecht bij wat je baas van je wil. Hoe je die situatie aanpakt, bepaalt vaak of je ook daarna nog een job hebt. Maar hoe veeleisend sommige werkgevers ook zijn, er zijn er ook veel die begrip tonen voor je situatie. Alles hangt ervan af hoe je je boodschap brengt.

Heb je een goede reden om 'neen' te zeggen?

Zeg enkel 'neen' wanneer je prestaties onder een 'ja' zouden lijden. Wanneer een 'ja' de kwaliteit van je werk zal aantasten, wanneer je denkt dat je de taak niet zal aankunnen of wanneer een burn-out dreigt. Hoe ernstiger de reden, hoe beter de 'neen' op zijn plaats is.

Eerlijk duurt het langst

Zoek geen uitvluchten. Zeg 'neen' en zeg daarbij waarom je 'neen' zegt. Vertel hoe je je bij de vraag voelt en waarom je niet wil doen wat wordt gevraagd. Eerlijkheid is een karaktertrek die alle werkgevers appreciëren. Zoek altijd oogcontact terwijl je 'neen' zegt. Het versterkt je argumentatie.

Niet enkel waarom, maar ook wanneer en hoe

Hoe en wanneer je je 'neen' communiceert is net zo belangrijk als waarom je 'neen' zegt. Zeg niet meteen 'neen', maar laat er wat tijd over gaan en zoek je overste dan op een rustige plaats op. Bedenk even of je baas een ochtend- of een avondmens is en hou daar rekening mee. Zeg dat je even van zijn tijd wil en maak een afspraak voor vroeg of laat op de dag.

Wees voorbereid

Bereid je voor. Indien je 'neen' gelinkt is aan slechte ervaringen uit het verleden, heb dan voorbeelden en argumentatie bij de hand. Dit toont aan dat je over je 'neen' hebt nagedacht en dat het niet zomaar een 'neen' in het wilde weg is.

Te veel werk

Sommige leidinggeven blijven maar opdrachten over hun werknemers heen dumpen. Wie alles voor elkaar wil blijven krijgen, zal steeds sneller moeten gaan werken, wat onvermijdelijk de kwaliteit van het werk zal beïnvloeden. Zeg dat. Bepaal een grens voor het werk dat je in normale omstandigheden aankan.

Zoek een compromis

Er is nog een zaak die beter is dan een plat 'neen' en dat is een compromis. Maak een deal met je baas. Zoek een oplossing die voor beiden acceptabel is. Wil je baas dat je een zaterdag komt werken. Goed. Vraag hem dan een vrije dag ter compensatie midden in de week.

"To celebrate growing older, I once wrote the 42 lessons life taught me.

It is the most requested column I've ever written.

(Written By Regina Brett, 90 years old of Cleveland , Ohio)

1. Life isn' fair, but it's still good.
2. When in doubt, just take the next small step.
3. Life is too short to waste time hating anyone.

4. Your job won't take care of you when you are sick. Your friends and parents will. Stay in touch.
5. Pay off your credit cards every month.
6. You don't have to win every argument. Agree to disagree.
7. Cry with someone. It's more healing than crying alone.
8. It's OK to get angry with God. He can take it.
9. Save for retirement starting with your first pay-check.
10. When it comes to chocolate, resistance is futile.
11. Make peace with your past so it won't screw up the present.
12. It's OK to let your children see you cry.
13. Don't compare your life to others
You have no idea what their journey is all about.
14. If a relationship has to be a secret, you shouldn't be in it.
15. Everything can change in the blink of an eye.
But don't worry; God never blinks.
16. Take a deep breath. It calms the mind.
17. Get rid of anything that isn't useful, beautiful or joyful.
18. Whatever doesn't kill you really does make you stronger.
19. It's never too late to have a happy childhood.
But the second one is up to you and no one else.
20. When it comes to going after what you love in life, don't take no for an answer.
21. Burn the candles, use the nice sheets, wear the fancy lingerie.
Don't save it for a special occasion...
Today is special.
22. Over prepare, then go with the flow.
23. Be eccentric now. Don't wait for old age to wear purple.
24. The most important sex organ is the brain.
25. No one is in charge of your happiness but you.
26. Frame every so-called disaster with these words 'In five years, will this matter?'
27. Always choose life.
28. Forgive everyone everything.
29. What other people think of you is none of your business.
30. Time heals almost everything. Give time time.
31. However good or bad a situation is, it will change.
32. Don't take yourself so seriously. No one else does.
33. Believe in miracles.
34. God loves you because of who God is, not because of anything you did or didn't do.

35. Don't audit life. Show up and make the most of it now.
36. Growing old beats the alternative - dying young.
37. All that truly matters in the end is that you loved.
38. Get outside every day. Miracles are waiting everywhere.
39. If we all threw our problems in a pile and saw everyone else's, we'd grab ours back.
40. Envy is a waste of time. You already have all you need.
41. The best is yet to come.
42. No matter how you feel, get up, dress up and show up.

Limburgs mopje.

Een Limburger rijdt naar Antwerpen en stopt aan een benzinestation met het opschrift "Win gratis sex bij vullen tank". Hij vult zijn tank gaat binnen en vraagt zijn gratis sex. "Ok" zegt de pompbediende, "kies een cijfer tussen 0 en 10". "7" zegt de Limburger. "Dat was close" antwoordt de pompbediende "het was 8, de volgende keer meer geluk misschien".

Een 3-tal weken later stopt de limburger weer aan het benzinestation met een collega uit de West Vlaanderen bij hem. Hij tankt vol en gaat binnen zijn gratis sex vragen. "Geef mij een cijfer tussen 0 en 10". "2", antwoordt de West Vlaming. "Helaas, het was 3, je was er weer heel kort bij. Blijven proberen zou ik zeggen !"

De 2 mannen vertrekken en de West Vlaming zegt tegen de Limburger: "Volgens mij is dat hier dik bedrog en geeft diene slimmen antwerpenaar nooit gratis sex. Hij wil alleen maar meer benzine verkopen". "Toch niet" zegt de Limburger "mijn vrouw heeft hier al 2 keer gewonnen".

Recyclage op zijn Duits.

Tien misverstanden over theaterkritiek

Door W. TAKKEN

In de kunstwereld heersen hardnekkige misverstanden.

1) Theatercritici zijn vijanden van de kunst; verzuurde, gefrustreerde oude mannen die een hekel aan theater hebben. Met hun negatieve gekanker jagen ze de zalen leeg.

Recensenten zitten iedere avond vrijwillig in het theater. Zouden ze dat doen als ze een hekel aan toneel hadden? Recensenten zijn juist enthousiaste fans, de grootste toneelliefhebbers die er bestaan, veel groter dan acteurs en regisseurs die zoals bekend zelden naar collega's gaan kijken. Onder de recensenten zitten overigens ook vrouwen.

Dat een zaal leeg blijft na een negatieve recensie ligt niet aan de schrijver maar aan het slechte toneelstuk dat de negatieve recensie heeft veroorzaakt. Recensenten zijn over het algemeen helemaal niet zo negatief over theater, eerder te positief, verblind door hun liefde. Terugkijkend op een theaterseizoen moeten recensenten vaak constateren: toch weer te mild geweest; het meeste is verdampt.

2) Recensenten zijn mislukte toneelspelers. Ze hadden veel liever zelf op dat podium gestaan. Ook zijn het allemaal alcoholisten.

Geen van de recensenten die ik ken heeft ooit een professionele toneelcarrière geambieerd. De meeste recensenten zijn zelfs een beetje verlegen. Hun grootste angst is dat de artiest ze als vrijwilliger op het podium zal roepen. Dat van die drankzucht is natuurlijk waar.

Maar het moet gezegd: recensenten drinken nooit in de zaal, en nooit meer dan de aanwezige acteurs. Bovendien hebben recensenten meestal geen tijd om te drinken, hoe graag ze ook zouden willen, omdat ze hard moeten werken.

3) Als een recensent een andere mening heeft dan de lezer, dan heeft de recensent het niet begrepen, en is hij een knoeier en een slecht mens. Als een recensie negatief is over een toneelstuk, dan komt dit doordat de recensent dronken en chagrijnig was. Of hij had ruzie met zijn vriendin. Bovendien had hij altijd al een hekel aan de betreffende regisseur en acteurs.

Slechte voorstellingen veroorzaken slechte recensies. Dat is een waarheid waar in ieder geval de toneelmakers niet mee kunnen leven. Dus verzinnen ze liever verwerpelijke motieven die de recensent moet hebben gehad om tot zijn oordeel te komen. Recensenten die langdurig serieus genomen willen worden, zullen zich niet laten leiden door verwerpelijke motieven. Relaties onderhouden met theatermakers is tegen de beroepsethiek, dus ook eventuele ruzies spelen geen rol.

Mensen worden niet graag tegengesproken, en zullen zelden erkennen dat een ander het beter gezien heeft; of dat er ook een andere mening mogelijk is. Daar komt de meeste kritiek op kritiek uit voort. Terwijl het heel simpel is: over kunst valt langdurig te twisten, er is niet één waarheid over een toneelstuk.

4) Recensies zijn geschreven voor de theaterwereld, om te beginnen voor de mensen die meewerken aan het behandelde toneelstuk. De toneelrecensent behoort tot de

theaterwereld. Hij moet het theater promoten in de krant. Theatermakers en recensenten moeten meer 'in dialoog' met elkaar.

De recensent schrijft voor de lezers van zijn krant of tijdschrift. Medewerkers van het behandelde toneelstuk zijn wel de laatsten die een recensie kunnen waarderen dan wel kunnen beoordelen. De recensent is in de eerste plaats journalist die verslag doet van het theater. Hij hoort buitenstaander te zijn, juist niet behorend tot de wereld die hij beschrijft. Natuurlijk heeft een recensent enige macht over het theater. Hij kan een schouwburg volschrijven. Maar hij mag zich van dit effect niets aantrekken, hij moet zich nooit verantwoordelijk voelen voor het welzijn van het theater.

Als een recensent zich al wil identificeren, dan is het met de gewone theaterbezoeker bij zijn eerste keer. Als het licht uitgaat moet hij zich weer helemaal leeg en maagdelijk voelen, ondanks zijn grote kennis en ervaring.

Acteurs moeten iedere avond iets heel engs doen, zich bloot geven, zich kwetsbaar en gevoelig opstellen. Iedere avond doen ze examen. Om dat vol te houden moeten ze doorlopend tegen elkaar zeggen hoe lief en geweldig ze elkaar vinden. Des te rauwer valt het op hun dak als een buitenstaander in het openbaar zegt dat het slecht was. Op de dag na de geboorte mag je niet zeggen dat de baby lelijk is. Begrijpelijk, maar daarmee is niet gezegd dat de bringer van dit slechte nieuws geen gelijk heeft. Hij overtreedt alleen een beroepscode die de zijne niet is.

5) Dom van toneelrecensenten om meteen weg te gaan na een voorstelling. Als ze iets zouden blijven drinken met de regisseur en de spelers, dan zouden ze meer over de voorstelling te weten kunnen komen. En het zou de onderlinge relatie verbeteren.

Wie drinkt met de regisseur krijgt allerlei achtergrondinformatie te horen over het scheppingsproces die de doorsnee bezoeker ook niet krijgt. Wat de regisseur wil vertellen, moet hij in zijn voorstelling doen. Als dat niet duidelijk genoeg is, heeft hij zijn werk niet gedaan. Dit na afloop rechtzetten is vals spel. In de nazit krijgt de recensent bovendien allerlei meningen te horen die zijn eigen mening vervuilen.

En hij krijgt na het tweede glas reeds mooie gevoelens voor de man of vrouw van wie hij het werk straks moet gaan beoordelen. De onderlinge relatie is van geen belang voor de recensent. Door tegengestelde belangen zal die toch altijd moeizaam blijven. Een recensent is een vriend tot zijn eerste negatieve recensie.

6) Een recensent zou meer naar de zaal moeten luisteren. Vaak zit een recensent in zijn eentje te mokken in een uitzinnig lachende zaal. Wie heeft er dan gelijk?

Alle recensenten, vooral die van het cabaret, kennen het gevoel om als enige zeiksnor in een uitzinnige zaal te zitten. Dit komt om te beginnen doordat het meeste publiek voor een avondje uit komt, en de recensent voor werk. Verder is de recensent doorgaans kritischer dan de andere mensen in de zaal; op de première zijn dat bovendien vaak vrienden en familie van de spelers.

Een recensent moet er alles aan doen om zijn eigen mening te bewaken, en moet nooit zijn oren laten hangen naar die van anderen. De recensent heeft gelijk en weet als enige hoe het zit. Daar valt van alles op af te dingen, maar dat moet wel het uitgangspunt van de recensie zijn. Een recensie die de verzamelde mening van alle bezoekers zou bevatten, is waardeloos want vertekend, onhelder en rechtgestreken. In de kunst heeft niet de meerderheid gelijk, maar de zonderlingen die goed kunnen kijken.

7) Een krant kan beter nieuwsberichten en leuke interviews over theater plaatsen. Recensies zijn slechts persoonlijke columns. Dat kan wel wat minder.

Schrijven over kunst in andere journalistieke vormen geeft altijd een verkeerd en vrijblijvend beeld. Net als sport kan kunst niet buiten een beoordelende vorm van verslag. Een artikel over toneel waarin niet staat of het mooi of lelijk is, blijft onbevredigend. En vertekenend: je kunt een prachtig, levendig interview houden over een ondraaglijk saai toneelstuk.

Interviews, nieuwsberichten en dergelijke gaan vaak over zaken die slechts zijdelings met het daadwerkelijke kunstwerk te maken hebben. Ook in deze krant gaat het bijvoorbeeld steeds vaker over geldgebrek, subsidies en kunstbeleid. Belangrijk om te volgen, maar het is niet waar het om gaat in de kunst. De recensie is de enige vorm waarin puur naar het kunstwerk zelf wordt gekeken. Daarom is de recensie de beste vorm van kunstverslaggeving.

8) Vaak spreken recensies in verschillende kranten elkaar volkomen tegen, niet zelden met dezelfde argumenten. Dat bewijst maar weer dat een recensie geen enkele geldigheid heeft.

Het gaat om het debat, om al die meningen bij elkaar. Het gaat erom dat een koor van stemmen ontstaat. Samen vormen al die stemmen de reflectie op de voorstelling. Daarin kunnen best tegengestelde meningen zitten. Welke stem uiteindelijk doorslaggevend is, moet met de tijd blijken. Dan kan één man of vrouw het in zijn of haar eentje goed hebben gezien.

9) Je kunt het recenseren beter overlaten aan geleerde dramaturgen. Dramaturgen kunnen, het liefst in een halve of hele krantenpagina, een prachtige analyse geven van het toneelstuk, waar de lezer echt iets van opsteekt.

Analyses van toneelstukken zeggen niets over de kwaliteit ervan. Je kunt een prachtige analyse schrijven over een totaal mislukt toneelstuk. Het lijkt dan net alsof je hebt aangetoond dat het wel goed was. Bovendien brengt het dramaturgenvak met zich mee dat je allerlei theorieën over een toneelstuk gaat verzinnen, of eenvoudige constateringën heel bloemrijk en met veel poeha meldt.

Hoe vaak heb ik wel niet gelezen dat een regisseur de existentiële eenzaamheid en het onvermogen tot communiceren van de westerse mens wil uitdrukken. Wordt zijn stuk daar beter van? De achterliggende filosofieën worden schromelijk overschat. Regisseurs kunnen een mooi toneelstuk maken, het zijn daarmee nog geen grote denkers. Vaak vertolken ze algemene opiniepaginameningen.

10) Een goede recensie toont op basis van controleerbare argumenten waarom een toneelstuk goed of slecht was.

Niemand kan zeggen waarom een toneelstuk goed of slecht is. Kwaliteit is ondefinieerbaar. Een recensent kan alleen maar zeggen dát een toneelstuk goed of slecht is. Vervolgens somt hij op wat hij er goed aan vond. Deze opsomming vermomt hij als waarom-argumenten, gegoten in een mooi klinkende analyse. Voorbeeld: „Het is een prachtige voorstelling want de spelers zijn zo goed en de regisseur wil het onvermogen tot communiceren van de westerse mens uitdrukken." Dit lijken bonafide waarom-argumenten, maar het is in feite op een uitgesplitste manier zeggen dát het goed was. En niet waarom.

Nog wat mopjes.

2 limburgers gingen de rosse buurt van brussel verkennen.
één zat achteraan om goed naar buiten te kunnen gluren naar de mooie madamekes op straat.

de ene limburgers vraagt "hoeveel deenke je dat ze vraagen?"

"ik weete het niet", antwoordde de limburgers aan het stuur, "maar ik zal het effe vraagen".

"madameke, hoeveel mage het koosten?"

"awel, meneerke, 't 50 euro vooraan en 200 eur voor achteraan".

de limburgers op de achterbank riep kwaad: " waarom moet ik toch meer betaalen!"

Een dronkelap was trots op zijn nieuwe appartement en na een avondje uit toonde hij het aan enkele vrienden.

Zo kwamen ze op de slaapkamer en daar hing een grote koperen gong.

'Wat gebeurt er met die gong?' vroeg een van de vrienden.

'Het is geen gong. 't Is een sprekende klok,' antwoordde de dronkaard.

'Een sprekende klok? Eerlijk waar?' vroeg zijn verbaasde vriend.

'Jaaa,' bevestigde de eigenaar.

'En hoe werkt zoiets dan?' vroeg de vriend met een achterdochtige blik.

'Kijk,' zei de zatlap. Hij nam het bijhorende slaghout, gaf de gong een oorverdovende klap en deed een stap achteruit.

De drie gasten stonden verbaasd naar elkaar te kijken, tot plots.....

Iemand aan de andere kant van de muur schreeuwde,

'Jij, vervelende zak! Het is godverdorie kwart voor vier in de morgen !!

De Eerste Communie

In de Rooms-Katholieke kerk nemen kinderen rond hun 7e jaar voor het eerst volledig deel aan de 'Maaltijd van de Heer' of 'Eucharistie'. Voordien mogen ze wel met hun ouders naar de zondagmis komen. Ze mogen echter niet communiceren. Bij de communie mogen ze wel mee naar voor komen en krijgen dan een kruisje op het voorhoofd. Deze eerste deelname aan het sacrament van de eucharistie wordt Eerste Communie genoemd en wordt in het algemeen zeer feestelijk gevierd in de parochie en de gezinnen waartoe de kinderen behoren.

De Eerste Communie is één van de drie stappen in de inwijding of initiatie in het christelijke geloof.

De eerste stap is de doop met water, meestal in het eerste levensjaar van het kind. Door de doop wordt hij of zij opgenomen in de kerkgemeenschap. Het zijn de ouders, peter en meter en de omgeving van het kind die het op zich nemen om de dopeling te laten opgroeien in een midden waar de christelijke waarden niet alleen geleerd maar bovenal beleefd worden.

De tweede stap is de Eerste Communie, de eerste keer dat het kind volledig mag deelnemen aan de 'Maaltijd van de Heer' of eucharistie en te communie gaat. De volwaardige deelname aan de eucharistie is: het ontvangen van de Heilige Communie. Rond het zevende levensjaar krijgt elk gedoopt kind de kans om zich voor te bereiden op de grote dag van de eerste communicanten. Hoewel de eucharistie meer grote betekenissen heeft, toch wordt aan de kinderen slechts één betekenis in het lang en het breed voorgesteld.

Wat ze op die jeugdige leeftijd goed kunnen bevatten is: het samenzitten rond de tafel van hun "Grote Vriend" Jezus. Het altaar wordt tijdens de catechese besproken als de tafel van het Laatste Avondmaal. Jezus zat daar in het centrum, midden zijn vrienden. Hij zegt nu tegen de kinderen: 'jullie zijn mijn vrienden, als Ik een bijzonder plekje krijg in Uw hart'.

De derde stap is het vormsel, dat meestal rond 12-jarige leeftijd wordt toegediend door de bisschop of zijn plaatsvervanger. Door handoplegging en zalving ontvangen de kinderen of jongeren de Heilige Geest, de kracht die hen in hun leven zal sterken.

Doopsel, vormsel en eucharistie worden sacramenten genoemd. Aan volwassenen die toetreden tot de Katholieke Kerk worden de sacramenten van het doopsel, het vormsel en de eucharistie meestal tegelijkertijd in één viering toegediend, zoals dat in vroegere tijden altijd gebeurde. Zij bereiden zich voor tijdens een periode die men het catechumenaat noemt. Na deze voorbereidingsperiode worden ze tijdens de Paasnacht gedoopt en gevormd, en mogen voor de eerste keer communiceren tijdens de Paasnachtviering. In onze huidige Kerk, waar hoofdzakelijk kleine kinderen in de Kerk opgenomen worden, zijn deze drie stappen uit elkaar gehaald.

Het doopsel is het sacrament van het geloof. Dit geloof is zo groot en veel omvattend, dat wij het niet alleen kunnen dragen of opnemen in ons leven: wij worden in ons geloof gedragen, door Christus, en door zijn gemeenschap. Het gezin is de meest nabije gelovige gemeenschap waarin wij leven. Daarom kan, op grond van het geloof in het gezin, het doopsel al aan het zeer jonge kind worden bediend.

De eucharistie is het sacrament van de kerk als lichaam van Christus. Hier wordt het geloof niet alleen gedragen door de kleine plaatselijke gemeenschap, niet alleen door onze eigen keuze, maar door de gehele kerk met Christus als hoofd. Je zou de leeftijd van zeven, waarop het kind de eerste communie mag ontvangen, kunnen lezen als , zoals het in onze vroegere catechismus heette, “de jaren van discretie en verstand”.

Het vormsel is het sacrament van de getuigenis. In het vormsel krijgt de Geest vat op ons, omdat wij zelf, op grond van onze eigen keuze, in het dagdagelijkse leven getuigen willen van het geloof waarin wij zijn gedoopt. Men zou de leeftijd van twaalf jaren, waarop bij ons doorgaans het vormsel wordt toegediend, kunnen verbinden met Jezus' leeftijd toen hij optrad in de tempel (Lc 2, 40-52) of met het aantal van zijn leerlingen.

Eeuwenlang konden kinderen, hoe klein ook, vanaf hun doop gewoon volledig meedoen aan de viering van de eucharistie en dus net als iedere gedoopte gelovige de communie ontvangen. Na 1215 ontstond het gebruik om te wachten met het geven van de communie aan gedoopte kinderen tot de kinderen ongeveer 7 jaar waren. In de volgende eeuwen raakte het 'te communie gaan' tijdens de eucharistieviering in grote delen van de kerk in onbruik bij volwassenen en kinderen. In de 19e eeuw ontving men hooguit eenmaal per jaar met Pasen nog de communie, omdat men nu eenmaal verplicht was “zijn Pasen te houden”. Kinderen mochten toen pas rond hun 10e , en in andere bisdommen rond hun 12e jaar, de communie ontvangen. Daar wilde paus Pius X wat aan doen.

Hij stimuleerde het te communie gaan van alle gelovigen bij iedere eucharistieviering. In 1912 bepaalde hij per decreet dat kinderen vanaf 7 jaar voor de eerste keer volledig mogen deelnemen aan de eucharistie, de kindercommunie. Het voor het eerst ontvangen van het heilig brood, de hostie, werd daarmee een belangrijk moment, dat een eigen officiële status kreeg naast het doopsel en het vormsel. De kindercommunie of Eerste Communie werd een geweldig populair en groot feest en is dat nog steeds!

WAAROM ?

In deze drukke tijden is het moeilijk om de tijd te nemen om zich de werkelijke vragen te stellen :

WAAROM kan je een pizza vlugger bij je thuis hebben dan een ziekenwagen ?

WAAROM is er een parkeerplaats voor gehandicapten voor een schaatsbaan ?

WAAROM bestellen mensen een Double Cheeseburger, een grote friet en dan een Cola light ?

WAAROM kopen we hotdog worstjes in een doos van 10 en de broodjes in een pak van 8 ?

Bovendien heb je je nooit afgevraagd:

WAAROM vrouwen geen mascara kunnen aanbrengen met gesloten mond ?

WAAROM het woord 'afkorting' zo lang is ?

WAAROM je, om WINDOWS te sluiten op de startknop moet drukken ?

WAAROM citroensap kunstmatige smaakstoffen bevat en het product voor de afwasmachine gemaakt is met echte citroenen ?

WAAROM er geen kattenvoeding bestaat met muis-smaak ?

WAAROM voeding voor honden nieuw is met verbeterde smaak : wie heeft dit getest ?

WAAROM ze de naalden voor euthanasie steriliseren ?

U kent zeker wel de onverwoestbare zwarte dozen in vliegtuigen :
WAAROM maken ze het vliegtuig niet van dit materiaal ?

Als vliegen zo veilig is :

WAAROM noemt men de aankomsthal op het vliegveld dan 'Terminal'

En verder : .

WAAROM drukken we harder op de toetsen van de afstandsbediening als de batterijen bijna leeg zijn ?

WAAROM wassen we onze badhanddoeken, worden we niet verondersteld schoon te zijn als we ons ermee afdrogen ?

WAAROM dragen Kamikaze piloten een helm ?

Hoe heeft men de panelen 'VERBODEN OP HET GRASVELD TE LOPEN' in het midden van het grasveld kunnen zetten ?

Vinden analfabeten het leuk om lettertjes in de soep te hebben ?

Toen de mens ontdekte dat de koe melk geeft, waar was hij op dat moment eigenlijk naar op zoek ?

Als een woord verkeerd geschreven staat in het woordenboek, hoe weet men dat dan?

WAAROM heeft die oen van een Noach die twee muggen niet doodgemept ?

Krijgen de arbeiders bij Lipton ook een koffiepauze ?

WAAROM krimpen schapen niet als het regent ?

Ik koop een nieuwe boomerang, hoe raak ik de oude kwijt.

WAAROM hebben etablissementen die 24 uur per dag, 7 dagen per week geopend zijn, sloten ?

IS VELDVERWARMING ECOLOGISCH ONVERANTWOORD ?

www.tomcartoon.be

****Drie blondjes:****

Drie Blondjes solliciteren voor de laatste beschikbare plaats bij de Politie.

De inspecteur die de selectieprocedure leidde keek naar de drie blondjes voor hem en vroeg :

'Zo, jullie willen allemaal politie-detective worden hé?'

De blondjes knikten alle drie heftig.

'Goed',zei de agent.

Hij stond op, haalde een doos uit de kast en nam er een dossier uit.

Terug op zijn plaats opende hij deze, nam er een foto uit en zei:

'Om detective te kunnen worden, moet je kunnen DETECTEREN. Je moet in staat zijn om in een oogopslag kleine maar belangrijke details te zie zoals littekens, vlekken, haarkleur enz.'

Hij stak plots de foto vlak voor het gezicht van de eerste blondine en trok ze terug na twee seconden.

'En',zei hij, ' heb jij iets bijzonders opgemerkt aan deze man?'

Het blondje zei direct: 'Ja natuurlijk. Hij heeft maar één oog!'

De agent schudde zijn hoofd en zei,

'Natuurlijk heeft hij maar één oog op deze foto!'

Het is een profielfoto, een zijaanzicht!'

'Jij bent afgewezen!'

Het blondje liet haar hoofd tussen de schouders zakken en schuifelde naar buiten.

De agent draaide zich naar het tweede blondje, hield opnieuw de foto twee seconden voor haar gezicht , trok ze weg en vroeg:

'En jij? Heb jij iets bijzonders aan deze man gezien?'

'Jazeker, hij heeft maar één oor!!!!!!!'

De man sloeg met zijn hand tegen zijn hoofd en riep:

'Heb je dan niet gehoord wat ik tegen die andere dame zei?'

Dit is een PROFIEL van die man's gezicht. Natuurlijk kan je maar één oor zien! Jij bent ook afgewezen, verdwijn maar!'

Schaapachtig vertrok ook het tweede blondje.

De agent draaide zich naar het derde en laatste blondje en mompelde :

'Dit is waarschijnlijk tijdverlies, maar alla....'

Hij hield ook bij haar de foto enkele seconden voor haar gezicht, trok ze weg en zei:'OK, viel jou iets bijzonders op aan deze man?'

Het blondje antwoordde : 'Het viel mij direct op dat deze man contactlenzen draagt.'

De agent fronste de wenkbrauwen, keek nog eens naar de foto en begon toen tussen de documenten van het dossier te zoeken.

Hij keek naar het blondje met een stomverbaasde uitdrukking op zijn gezicht en zei: 'Je hebt het absoluut juist! Zijn daderprofiel zegt inderdaad dat hij contactlenzen draagt! Hoe kon jij dat in godsnaam zien op deze foto?'

Het blondje zuchtte, rolde met haar ogen om zoveel onbegrip en zei:

'Pfoeh! Met maar één oog en één oor kan hij zeker geen bril dragen!!'

SPEED CONTROL IN CANADA – Originele snelheidscontrole

This is actually a speed control device that is in use. It will surely slow you down!

People slow down and try to "straddle" the hole, then breath a sign of relief they completely cleared it! It's much cheaper then speed cameras.

Pretty clever, huh? Especially if moved around each day. Isn't it wonderful?

Dagelijks worden deze matten verplaatst naar een andere locatie.

Het werkt goed om de snelheid van automobilisten in de dammen, want men denkt dat het om echte gaten in de weg gaat en bestuurders passen hun snelheid hierop aan.

De meesten zijn opgelucht als ze het 'gat' voorbij zijn.

Eindelijk een idee dat werkt en de belasting betaler GEEN euro kost

Hiermee komt er weer een einde aan dit Paljasken. Onze toneelkring werd gesticht in 1920 en we bestaan intussen 90 jaar, een hele tijd. Een toneelkring is als het dagelijkse leven, van sommige mensen neem je afscheid, anderen begroet je weer.

Met de vernieuwde jeugd staan er weer jonge mensen klaar en waar ikzelf lang geleden bij de jongeren behoorde ben ik nu één van de eerbiedwaardige oudjes uit ons toneelpeleton. Als we er 90 kunnen worden, moet de 100 zeker lukken. We hopen dat al de nieuwelingen dezelfde inzet zullen vertonen als diegenen die hen voor zijn gegaan.

Wim heeft bijna zijn eerste regie achter de rug, binnen enkele dagen staan we op de planken en ik zie er nu al naar uit. Je steekt veel tijd in een productie, hebt momenten van twijfel maar op het einde is de balans toch steeds positief. Ik wens al mijn medespelers, mijn "jonge" regisseur en alle medewerkers een pracht productie. Ik wens alle toeschouwers een fantastische toneelbelevens. Ik wens Aorta nog een lang leven toe met de huidige leden onder het wakende oog van alle vrienden uit het verleden.

Tot een volgend Paljasken,

Leo

Aortanen in den vreemde.

Een geur van bloemen

Auteur: James Saunders
Regie: Rommy De Jonghe

TDM
theater

Met de steun van de provincie
Antwerpen en de stad Mechelen

Speeldata: vr 30/4, za 1/5,
vr 7/5, za 8/5, do 13/5,
vr 14/5, za 15/5,
telkens om 20u15.

Reservatie: 015/43.08.98
www.demoedertaal.be

TDM Theater - Hóveriersstraat 54 - 2600 Mechelen

Met Timothy Theys